

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117219807
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117219807.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej, v právnej veci žalobkyne: B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, XXX XX D., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o zaplatenie 3.527,20 eur s prísl. a o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 14Csp/204/2017-73 zo dňa 23.01.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti z titulu vydania bezdôvodného obohatenia.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni z titulu vydania bezdôvodného obohatenia sumu 681,01 eur spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od 20.9.2017 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu z titulu vydania bezdôvodného obohatenia zamietá, v časti konania o vydanie bezdôvodného obohatenia priznáva žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 61,38 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, určuje, že zmluvná podmienka uvedená v obchodných podmienkach k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX. zo dňa 17.08.2009 v článku 4. „Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie“ - bod 4.6 v znení: Platby od klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) sankčný úrok (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, v časti konania o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.“

2. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 3.527,20 eur spolu s úrokom z omeškania a navrhol v rozsudku určiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Súd prvej inštancie uviedol, že mal za preukázané, že strany sporu uzavreli spotrebiteľskú úverovú zmluvu, ktorá neobsahuje všetky obligatórne zákonné náležitosti, konkrétne výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Súd sa stotožnil aj s argumentáciou

žalobkyne, týkajúcou sa nesprávneho výpočtu RPMN, keď výpočet, ktorý je uvedený v zmluve, nie je správny pri vstupných údajoch, ktoré sú súčasťou zmluvy. V zmluve je nesprávne uvedená aj výška priemernej RPMN, keďže sa jedná o úver so zabezpečením. V zmluve nie je správne uvedená výška celkových nákladov spotrebiteľa, keďže tieto sú nepochybne tak ako to uviedla žalobkyňa vo výške 1.677,40 eur pri splátke 61,20 eur mesačne a počte splátok 60, čo po odpočítaní poskytnutého úveru 2.000 eur predstavuje 1.677,40 eur, avšak v zmluve je uvedená suma 1.459,04 eur. Absencia týchto náležitostí má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

3. Súd sa zaoberal vznesenou námietkou premlčania. Čo sa týka subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, súd vychádzal z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 22.11.2008, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa sa o možnosti domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia prvýkrát dozvedela 12.07.2017, kedy ju Združenie informovalo, že podľa ich názoru sa jedná o bezúročnú a bezpoplatkovú zmluvu. V tomto ohľade je potrebné prihliadnuť na skutočnú a nie predpokladanú vedomosť žalobkyne. Čo sa týka posúdenia objektívnej premlčacej doby, súd odkázal na rozhodovaciaj prax odvolacieho súdu, z ktorej okrem iného vyplýva, že žalovaný je obchodná spoločnosť, je poskytovateľom úverov na profesionálnej báze. Žalovaný ako subjekt pôsobiaci dlhoročne na finančnom trhu mal vedomosť o nárokoch, ktoré uplatňoval v rozpore so zákonom, a napriek tomu tak postupoval aj pri množstve ďalších zmlúv a jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Súd má teda za to, že v danom prípade je namieste aplikácia desaťročnej objektívnej premlčacej doby. Keďže jednotlivé platby žalobkyňa uhrádzala od 07.09.2009 do 10.02.2014 a žaloba bola podaná 21.08.2017, nárok žalobkyne bol uplatnený v rámci plynutia desaťročnej objektívnej lehoty. Súd skúmal aj výšku nároku, keďže základ nároku je daný a nárok nie je premlčaný a zistil, že nárok v uplatnenom rozsahu nie je dôvodný. Súd uzavrel, že žalobkyňa nepreukázala platbu vo výške 2.846,19 eur, pričom poukázal na to, že sa jedná o platbu zúčtovanú 08.06.2017 s variabilným symbolom tvoreným samými štvorkami a žalovaný sa vyjadril, že sa jedná o platbu, ktorá bola vytvorená automatizovaným systémom z dôvodu ukončenia zmluvného vzťahu. Súd neuveril tvrdeniu žalobkyne, že by sa jej nezachoval doklad o zaplatení tak vysokej sumy ako je 2.846 eur. Sama žalobkyňa sa vyjadrila, že z Poštovej banky brala jediný úver a splácala splátky po 62 eur najskôr a potom po 52 eur a nikdy neplatila žiadne iné splátky. Preto súd titulom bezdôvodného obohatenia priznal žalobkyňi sumu 681,01 eur, po odpočítaní zaplatenej sumy 2.681,01 eur od poskytnutého úveru 2.000 eur ako bezdôvodné obohatenie. Súd uviedol, že je daná pasívna legitimácia žalovaného, aj keď pohľadávka z úverovej zmluvy bola prevedená na iný subjekt. Predmetom vydania bezdôvodného obohatenia boli platby, ktoré boli žalobkyňou realizované v období od 07.09.2009 do 10.02.2014, a teda priamo žalovanému, čo vyplýva z výpisu z úverového účtu, a preto je žalovaný v tomto spore pasívne legitimovaný. Súd poukázal na § 298 ods. 1 CSP a žalobe vyhovel v časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Poukázal na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Prešov, týkajúci sa totožnej zmluvnej podmienky vo veci 32Csp/173/2017 zo dňa 16.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 03.01.2019. Podľa § 3 ods. 3 zákona 250/2007 Z.z. má žalobkyňa ako spotrebiteľka právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, z toho taktiež vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Vo výroku citovaná podmienka zhoršuje postavenie dlžníka oproti ust. § 566 OZ, pretože určuje spôsob započítania platieb, ktorý by bol proti vôli dlžníka, pokiaľ by dlžník logicky žiadal započítať platbu výlučne na istinu dlhu. Navyše táto zmluvná podmienka nebola individuálne dohodnutá, keďže je súčasťou obchodných podmienok, ktoré dlžník nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP. Prihliadol na to, že v konaní boli uplatnené dva samostatné nároky, a preto rozhodol o trovách konania samostatne vo vzťahu ku každej z nich.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Namietal, že na požadovanom určení nie je naliehavý právny záujem. Určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nemá právny ani skutkový dopad na žiadnu zo strán sporu. Žalovaný úver bol splatený v celom rozsahu. Žalovaný nesúhlasil s určením neprijateľných zmluvných podmienok, spôsob započítania platieb vychádza z obchodnoprávneho charakteru zmluvy o úvere, pretože pri splnení všetkých zmluvných podmienok spotrebiteľa nijak neznevýhodňuje. Poukázal na znenie § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najskôr za úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak. Žalobca pri žiadne zo svojich platieb neurčil, či sa má započítať výlučne na istinu. Nesúhlasil so záverom o pasívnej legitimácii žalovaného. Poukázal na to, že zmluvu o postúpení pohľadávky bola pohľadávka postúpená so všetkým príslušenstvom. Žalovaný nedisponuje

pohľadávkou zo zmluvy o úvere od momentu jej postúpenia na postupníka. Akýkoľvek nárok zo zmluvy o úvere neprináleží plniť žalovanému, ale novému veriteľovi. Nesúhlasil so záverom o premlčaní pohľadávky, poukázal na to, že takúto prax má Krajský súd v Prešove, iné krajské súde majú inú prax a rozhodnutie súdu v tomto prípade odporuje aj judikátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Poukázal na aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1Cdo/238/2017, podľa ktorého samotné všeobecné skutočnosti o profesionálnom podnikateľskom postavení nebankových subjektov nemôže samé o sebe zakladať nepriamy úmysel nebankového subjektu (veriteľa). Nesúhlasil so záverom o nesprávne uvedenej celkovej čiastke úveru. Súd sa nepýtal a neskúmal čo má byť predmetom splátky a či poistenie úveru bolo alebo nebolo podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere. Žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na to, že interný výpočtový systém banky umožňoval v čase uzatvorenia zmluvy o úvere výpočet jednotlivých splátok anuity len v celých hodnotách bez desatinného čísla. Preto sa mohlo stať, že výška poslednej splátky bola v inej výške ako výška ostatných splátok. Žalovaný predložil súdu aj rozpis splátok, z ktorých jednoznačne bolo vidieť, aká je skutočná výška posledných splátok. O tejto veci sa súd nezmenil. Uvedené skutočnosti boli pre rozhodnutie o veci podstatné a pokiaľ by sa nimi súd zaoberal, došiel by k úplne inému rozhodnutiu. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil alebo ho zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne.

5. Žalobkyňa sa k odvolaniu nevyjadrila.

6. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje. Považuje za správne závery súdu o tom, aké nedostatky mala zmluva o úvere uzavretá medzi žalobkyňou a právnym predchodcom a žalovaným a z titulu nedostatku týchto náležitostí bol úver bezúročný a bezpoplatkový. Žalovaný, ktorý prijal platby žalobkyne, je pasívne legitimovaným subjektom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Odvolací súd sa stotožňuje s tým, ako súd prvej inštancie vyriešil otázku premlčania pohľadávky, aj keď spôsob započítavania platieb môže vychádzať z ustanovení Obchodného práva, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah a pokiaľ dojednaná úprava znevýhodňuje spotrebiteľa, na čo súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí poukázal, jedná sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku, aj keď by taká úprava bola v obchodnoprávných vzťahoch možná. Požadované určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky prichádza do úvahy vzhľadom na ustanovenie § 298 ods. 1,2 CSP (pokiaľ je možné takéto určenie aj bez návrhu, možno určovacie rozhodnutie vydať aj bez návrhu). Vecne správne sú aj výroky o trovách konania, ktoré zodpovedajú výsledku konania. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok s výnimkou nenapadnutého výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti týkajúcej sa bezdôvodného obohatenia potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola žalobkyňa úspešná, trovy odvolacieho konania jej nevznikli. Neúspešný žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 2:1.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).